

Popera III

Lëtzebuergesch

Fondation EME

HOME

Libretto baséiert op den Atelieren mat de Participanten vu Popera / geschriwwen vum Antoine Pohn

Kënschtlersch Equipe: Paulo Lameiro, Anisha Bondy, Tim Wollmann, Antoine Pohn, Mariana Souza, Stephany Ortega, Ivan Boumans, Amit Dhuri, David Laplant

OPMAACHUNG

De Jong kënnt an de Patio. Hie schellt un der Klack. Hie waart. Hie schellt nach eng Kéier. Da geet hien lues fort.

Chouer.

Mir kucken, mir observéieren, mir gesinn. Duerch d'Fënster. Mir kucken, mir observéieren, mir gesinn.

Dat ass de Leitmotiv vum Publikum. Et kann am Dialog mam Publikum gesonge ginn.

Mir gesinn e Kand, eleng um Haff spillen.
Wien ass et? Wat mécht et?

Mir kucken, mir observéieren, mir gesinn.
Duerch d'Fënster.
Mir kucken, mir observéieren, mir gesinn.

Mir gesinn e Kand ganz eleng.
Wat mécht et hei?
Wien sicht et?

ACT I

Szen 1

Chouer.

Duerch d'Fenster gesi mir den Haff,
Kanner déi spillen, Leit déi an d'Aarbecht ginn,
A Leit déi mat hirem Akaf zréck heemkommen.
Duerch d'Fenster gesi mir den Himmel,
Déi blass Sonn an e puer Wolleken.

Duerch d'Fenster gesi mir eis Noperen.
Mir gesi eis selwer,
Eis deeglecht Liewen wéi an engem Spigel.
Wat weess ech vun engem Mënsch,
Deen ech all Dag d'Jalousie erop- an erofmaache gesinn?
Sou wéineg, an dach esou vill.

Szen 2

D'Damm mat de Päiperleken.

Komm, komm,
ech hunn der eppes ze iessen bruecht.
Sonnenblummekären, Broutkrumen.
E Kaffi wéi fir e Kinnek.

De Jong kënnt erëm op.

He, kleng, wat sichts du?
Kann ech der hëllefen?
Däin Tété? Ech kennen däin Tété net!
Mir kënne beim Concierge froen.

Chouer.

Mir kucken, mir observéieren, mir gesinn.
Duerch d'Fenster.
Mir kucken, mir observéieren, mir gesinn.

Wien ass dee Jong?
Hien ass nei hei.
Wat mécht hien hei?
Wat wëll hien vun eis?

Szen 3

D'Damm mat de Päiperleken.

He, kënnt dir dëse Bouf hëllefen?

D'Botzfra.

Du sichts deng Bomi?
Ech hu Besseres ze dinn wéi Bomen ze sichen.

Ech muss déi leienbruecht Bréiwer sortéieren.
Ech muss d’Korridore botzen.
Ech muss d’Luuchten wiesselen.
Ech muss d’Plaz propper a roueg halen!
Wéi heescht deng Bomi?

Firwat sinn deng Elteren net bei dir?
Mir si keng Kannercrèche.
D’Leit hei hu gär hir Rou.
Si hu keng Loscht op Iwwerraschungen,
nei Leit oder verluer Kanner.
Gutt, komm, kucke mir, wat mir maache kënnen.

D’Kanner aus dem Quartier kommen an zéien d’Opmierksamkeet vum Jong un.

D’Kanner.

Wëlls du mat eis spillen? Fang eis, fang eis wanns de kanns!
Wëlls du mat eis spillen?
Laf, laf méi séier wanns de kanns!

Während si spillen an iwwerall lafen, kënn de Jong beim Hip-Hop-Eck.
Do sinn **de Roméo** an e puer Member vu senger Grupp.
Hien hält un, ausser Otem.
D’Kanner kréien Angscht a lafen fort.

Szen 4

Roméo.

He, klenge!
Wëlls du mat eis tanzen?
Ech kann der e puer Schrëtt weisen, hues du Loscht?

Si tanzen e bëssen zesummen.

Darf ech dech eppes froen? Gesäis du dat Meedchen do?
Kannst du hir dëse Bréif bréngen?

Chouer.

Bleif net mat deene Leit zesummen!
Pass op, wat’s du méchs!

Ënner Drock verléisst de Jong de Roméo a seng Grupp.

Mir kucken, mir observéieren, mir gesinn.
Duerch d’Fënster.
Mir kucken, mir observéieren, mir gesinn.

Et ass den Owend.
All Mënsch geet lues a lues heem.
Duerch d’Fënster gesi mir Leit, déi d’lessen preparéieren,
e Buch liesen oder Televisioun kucken.
D’Leit liewen hiert Liewen, mat hire Freed an hire Suergen.
Sou liewe mir, wann d’Sonn ënnergeet,
sou liewe mir.

Während de Chouer séngt, geet de Jong bei **d’Julia**, fir hir de Bréif ze ginn.
Duerno geet hien **mat der Damm mat de Päiperleken** fort.
An all déi aner och.

Szen 5

D'Nuecht.

Roméo.

Do bass du, verstoppt!

Julia.

Du weess, mir müssen oppassen.

Meng Elteren wëllen eis net zesumme gesinn.

Roméo.

Maach der keng Suergen, meng Léift. D'Nuecht verstoppt eis.

Julia.

Ech froe mech, wéi laang mir esou kënne weidergoen?

Ech sinn midd, ech hu Furcht.

Kann d'Feier weider brennen ënner engem stännege Reen?

Roméo.

Mir kéinte fortlafen!

Mir kënnen dohinner goen, wou's du wëlls.

Wat ass däin absolute Lieblingsplaz op der Äerd?

Julia.

Ech weess net, wat mäi Lieblingsplaz ass.

Hei lieve mir, ech wëll net fortlafen.

Ech wëll hei bleiwen, bei dir.

Roméo.

Deng Elteren géife mech ëmbréngen.

Julia.

Gëff eis Zäit. Gëff eis Zäit.

Dat ass alles, wat mir hunn. Mir si räich u Zäit.

Entrée vun der Gouvernante an engem Deel vum Chouer, déi de Patio inspizéieren.

Gouvernante.

Ech hunn eppes héieren.

Chouer.

Et ass Geräisch am Gaart. Wien kéint dat sinn?

Et ass Geräisch am Gaart.

Roméo.

Ech muss fortlafen.

Chouer.

Wien trëppelt duerch d'Nuecht?

Sinn et nees déi Verléiften?

Gouvernante.

Halt! Stopp!

De Roméo leeft fort.

D'Julia kënnt sech ewechschleichen, ouni datt d'Gouvernante, hire Papp, si gesäit.

ACT II

Szen 6

Chouer.

Eng nei Dag fänkt un.

Mir stinn un der Fënster.

Déi selwecht Leit verloossen hir Appartementer,
fir op déi selwecht Plazen ze goen.

Mir hunn dës roueg Liewen gär,
dës Rou.

D'Kanner.

Mir si spéit fir an d'Schoul, mir mussen eis pressen.

Bis spéit, Mamm, Papp!

De Jong kuckt hinnen no, wéi se fortlafen.

Net wäit ewech, d'Damm mat de Päiperleken.

Szen 7

D'Damm mat de Päiperleken.

Kommt, kommt,

et ass Zäit fir e grousst Festmool.

Mir komme sech och ronderëm d'lessen zesummen,

fir d'Freed ze feieren, d'Liewen ze feieren,

fir eise Schmerz ze iwwerwannen,

fir zesumme Gedenken ze halen.

Dir sidd wéi mir,

dir leeft hei wéi mir.

Dir erzielt Geschichten,

uewen op den Daacher oder an de Beem.

Dir passt op eis op.

D'Julia kënnt dobäi.

Julia.

Tatta, ech brauch deng Hëllef.

Kannst du mat mengem Papp schwätzen?

Ech hu gär de Roméo. Ech kann esou net weiderliewen.

Awer hie géif rosen ginn, wann ech et him soe géif.

D'Damm mat de Päiperleken.

Maach der keng Suergen.

Mir sinn näischt anescht wéi eng Geschicht,

déi d'Päiperleken iwwer eis erzielen.

De Jong kënnt bei si.

Julia.

Tatta, w.e.g.

D'Damm mat de Päiperleken.

Jo, ech schwätzen mat dengem Papp.

Julia.

Wien ass dee Jong?

D'Damm mat de Päiperleken.

Är Bomi leeft hei.

Mir hu se nach net fonnt.

Dir musst bei hatt wunnen.

Är Mamm ass scho laang dout,

ären Papp kann sech net méi ëm iech këmmen.

Szen 8

D'**Gouvernante** probéiert, d'Elteren oder d'Bomi vum Kand unzeruffen.

Gouvernante.

Hallo? Ech probéieren iech z'erreechen zënter zwee Stonnen.

Äre Jong ass hei. Ganz eleng.

Firwat sidd dir net bei him?

D'Mailbox, ëmmer d'Mailbox.

Moien, hei ass de Concierge!

Äre Bouf ass hei, hien waart op iech.

Hien muss bei iech wunnen.

Wou sidd dir?

Ech hunn keng Zäit, mir si keng Crèche.

D'Mailbox, ëmmer d'Mailbox.

D'Damm mat de Päiperleken, d'Julia an de Jong ginn beim Concierge.

Julia.

Papp, ech muss der eppes soen.

D'Damm mat de Päiperleken.

Här, är Duechter ass verléift.

Julia.

Ech hu gär de Roméo an ech wëll bei him sinn.

Gouvernante.

Wat héieren ech do?

D'Damm mat de Päiperleken.

Mäi Frënd, reg dech of.

Gouvernante.

Wéi kanns du et woe?

Du gleefs, ech loossen dech mat deem Näischtmaacher?

Nee, nee, nee, ni!

Ech hunn mäi ganzt Liewe schwéier geschafft,

fir dass du mat engem Näischtmaacher opendës?

Hien zitt hatt mat sech an zou an hirem Appartement.

D'Jongen lafen fort, fir de Roméo ze sichen.

Chouer.

Mir kucken, mir observéieren, mir gesinn.

Duerch d'Fënster.

Mir kucken, mir observéieren, mir gesinn.

Mir vertrauen deem Näischtmaacher net.

Hien ass net dee richtege fir hatt.

Hien hänkt ëmmer am Haff erëm
a stéiert eis Rou.

Awer dat ass Léift,
a wien si mir fir ze riichten?
Mir sollten hinnen erlaben, hiert Liewen ze liewen.
Mir sollten hinnen erlaben, selwer ze wielen.
Wann si et wëllen, sollten si zesumme sinn.

Wat solle mir maachen?
D'Léift ass esou fragil.
Kënne mir hir vertrauen?

Szen 9

De Jong leeft, bis hien **de Roméo** fënnt.

Roméo.

Moien, klenge.
Du gesäis esou traureg aus, wat ass lass?
Sichs du nach ëmmer däin Tété?
Feelt der deng Mamm?
Kuck, si ass hei, an dengem Häerz, nieft dir.
An du bass op där selwechter Plaz an hirem Häerz.
Sei sécher, si huet dech ganz vill gär.
Heiansdo musse mir eis vun de Leit trennen.
Heiansdo musse mir se lassloossen.
Dat heescht net, datt mir eis net méi gär hunn.
Ech hunn meng Mamm verluer, wéi ech kleng war.
Awer ech hunn se nach ëmmer gär, si ass ëmmer bei mir.
Moien, klenge.
Kuck, wat ech kann, ech kann op der Flütt spillen!
Op der Blossfütt!

Hien mimt d'Bewegung vum Flüttspill, während den Orchester spillt.

De Jong laacht. Duerno béit **de Roméo** sech zu him a flüstert him eppes an d'Ouer.

Oh, aarm Julia!
Awer maach der keng Suergen, ech hunn e Plang!

Chouer.

Kuck dee Mann,
wéi hien sech ëm de Bouf këmmert,
ouni un seng eege Problemer ze denken.
Vläicht hu mir eis a Besuch op hien geiert.

Mir kucken, mir observéieren, mir gesinn.
Duerch d'Fënster.
Mir kucken, mir observéieren, mir gesinn.
Dëse Bouf ass kee Déif.

Säi Häerz ass op der richteger Plaz.

Sortie.

Szen 10

D'Julia um Balcon.

Julia.

Kuck d'Stären, all Kéier wanns du un mech denks.
Kuck d'Stären, all Kéier wanns du Hëllef brauchst.
Dat huet meng Mamm ëmmer gesot.
Ech bieden iech haut, léif Stären,
weist mir e Wee, fir vun hei fortzekommen,
weist mir e Wee, fir bei meng Léift ze goen.
Ech bieden dech haut, léif Mamm,
datt däi Geescht muer bei mäi Papp kënnt.
Tréischte hien, hëllef him, seng Roserei lass ze loossen.

De Roméo, de Jong an d'Damm mat de Päiperleken trieden an mat enger Léider.

Roméo.

Julia, meng Léift, komm erof, mir mussen fortlafen.

Chouer.

Net ze haart. Net ze haart.
De Concierge däerf iech net héieren.
Mir kucken, mir observéieren, mir gesinn.
Duerch d'Fënster.
Mir kucken, mir observéieren, mir gesinn.

Julia.

Wou gi mir hin?

D'Damm mat de Päiperleken.

Bei e Familljemember.
Dir kënnt e bëssen do bleiwen.

Roméo.

Mir fänken e neit Liewen un, mir wäerte fräi sinn.

Julia.

Awer hei ass mäi Plaz.

D'Damm mat de Päiperleken.

Hien leeft an enger klenger Stad, net wäit vun hei.

Roméo.

Awer d'Plaz, wou's du hi gehéiers, ass eng Prisong.
D'Damm mat de Päiperleken.
Et ass e schéine Plaz, do wäerts du glécklech sinn.

Julia.

Ech sinn un meng Erënnerungen gebonnen.
Awer ech vertrauen der, ech ginn der de Schlëssel.
Huel mech mat dir.

Chouer.

Si sollen d'Recht hunn, hiert eegent Liewen ze liewen,
si sollen d'Recht hunn, fräi ze sinn.

Szen 11

D'Botzfra.

Ech héieren e Geräisch!

Chouer.

Den Concierge, wéi schämelech!

Wat wäert geschéien?

Mir kucken, mir observéieren, mir gesinn.

Duerch d'Fënster.

Mir kucken, mir observéieren, mir gesinn.

Gouvernante.

Wat gesinn ech do?

Wat maacht dir?

D'Damm mat de Päiperleken.

Du muss hinnen erlaben, hiert Liewen ze liewen.

Gouvernante.

Ech sinn hien Papp, ech hunn och e Wuert matzedeele.

Julia.

Papp, ech hu gär hien, du musst dat unhuelen.

Soss lafen ech mat him fort.

Gouvernante.

Ech ginn der net zouloossen, hien ze léiwen.

Du wäert net fortlafen.

Roméo.

W.e.g., Här, ech versprichen, ech wäert gutt fir hatt suergen.

Gouvernante.

Nie! Nie!

D'Damm mat de Päiperleken.

Mäi ale Frënd, loos de Feier vun denger Roserei erofgoen.

Gouvernante.

Du bass an mäin Haus agedronge!

Du hues meng Duechter entfouert!

Ech ruff d'Police!

Julia (un de Chouer an d'Publikum).

Wëllt dir just do stoen a kucken, wéi dëse Mann mäi Liewen zerstéiert?

Chouer.

Waart! Waart!

Maacht näischt, wat dir zréckreegt.

Concierge, w.e.g.

Gouvernante.

Ech hunn meng Fra schonn verluer,
ech kann meng Duechter net och nach verléieren.

D'Damm mat de Päiperleken.

Gleeft dir, datt är Duechter iech nach esou vill wäert gär hunn?

Chouer.

Mir hu gesinn, wéi dee Mann sech ëm de Bouf këmmert.
Hien ass e gudde Mënsch.
Loosst d'Roserei iech net opschlécken.

Mir kucken, mir observéieren, mir gesinn.
Duerch d'Fënster.
Mir kucken, mir observéieren, mir gesinn.

A mir këmmen eis.
Loosst si sech gär hunn.
Mir vertrauen hinnen.
Loosst si sech gär hunn.

D'Botzfra.

An du wäerts dech net fortmaachen?

Julia.

Nee, Papp. Wann's du eis akzeptéiers,
da bleiwen ech hei bei dir.
Ech weess, dass's du mech gär hues.
Awer's du muss léieren, et ze weisen.

Chouer.

Mir kucken, mir observéieren, mir gesinn.
Duerch d'Fënster.
Mir kucken, mir observéieren, mir gesinn.
A mir këmmen eis ëm si.

Dat ass Freed. Dat ass Freed!
Kuckt d'Verléiften.

Fin.

D'Bomi kënnt mat hire Kanner zréck nom Ausfluch un d'Mier.
Si gesäit **de Jong**, léisst hir Poschen falen a leeft, fir hien an d'Äerm ze huelen.

Monolog vum Jong (mat engem eidele Mikrofon / Rou).

Tété, Tété, ech sinn esou frou, dech ze gesinn!
Gott sei Dank, dass's du komm bass.
Ech hunn hei op dech gewaart, ech war verluer.
D'Leit vun **Tété** si wierklech léif, ech hunn se gär, ech vertrauen hinnen.

Tété, ech mengen, mir brauche Zäit —
Zäit, fir eis Sicht op d'Sachen zerbréchen ze loossen.
Zäit, fir eppes Neies wuessen ze gesinn,
Zäit, fir deen aneren esou ze gesinn, wéi en wierklech ass,
a net esou, wéi mir en eis virstellen.

Tété, mir musse u Mënschen gleewen,
mir musse gleewen, datt mir eppes bewierke kënnen.
Mir musse gleewen, datt mir opstinn a schwätzen,
datt mir opstinn a handelen.
A datt mir net eleng wäerte sinn.

Héier, dee Mann huet mir wierklech Angscht gemaach.
Hie war esou rosen, esou voller Roserei,
awer eigentlech war hien nëmme gebrach a voller Leed.

Tété, mir mussen openeen oppassen.
An all déi Leit hunn einfach nogekuckt —
a schliisslech decidéiert ze hëllefen.
A wa si et net gemaach hätten?
Alles hätt erëm vun Ufank u gefaangen.
All de Schmerz, all d'Leed.
Neess an neess.

Tété, mir mussen un d'Mënschen gleewen,
mir mussen un d'Freed gleewen.
Mir wäerte eppes maachen!